

бва да вжтрѣшенъ нашъ законъ. Трѣбва да говоримъ и вършимъ онова, което дава свобода на другитѣ. Прѣди нѣколко д е н а д о й д е при мене една госпожа и ми каза: Чудя се на съврѣменнитѣ хора: застанатъ да се молятъ, молитвитѣ имъ сж отлични, но, щомъ прѣстанатъ молитвитѣ, почватъ да се одумватъ: тази видѣла пѣщо, другата не видѣла добрѣ, на едната това, което видѣла, не било отъ Б о г а, а отъ д я в о л а, „ти лъжешъ“, „не ти лъжешъ“, виждаме, че никоя нѣма и не дава на другитѣ с в о б о д а. „Азъ искамъ да имаме свобода, да служимъ на Господа, не, разбира се, на тѣхния Господъ“. Казахъ на тази госпожа, когато се намѣри пакъ мѣжду тѣхъ, да имъ кажи това, което на мене каза. Щомъ нѣмате толерантностъ къмъ хората, не имъ давате свобода, вие не разбирате учението на Христа, вие имате карикатурна прѣдстава за него. Изхвърлете тия карикатури отъ васъ, не си прѣдставяйте по тоя начинъ Бога.

Сега какво нѣщо е религия? Едноврѣмено наука за формитѣ и наука за божествената Любовь. Ако изучите едната външна форма, а не и вжтрѣшното и съдържание, ще се заблудите и ще я промѣните тѣй както оная дама която всѣкой день мѣнява костюма си. Като живѣе 50—60 години, може да направи 10—20 костюма отъ разни цвѣтове, да тури разни хубави панделки и копчета, но тия дрехи не сж дамата, формата още не е религия. Тия форми сж, наистина, необходими за религията, както костюмитѣ за тѣлото, но тѣ не съставляватъ тѣлото на дамата. Нѣкой близъкъ умре, почватъ хората да казватъ; „Трѣбва да се почерня, не бива да нося бѣла дреха“. Носете такива дрехи, какви-